

ROTARYCLUB



Verslag bijeenkomst d.d. 18 oktober 2012

Attendance: 64%, 30 leden, 1 gast en spreker: Nadja Jungmann

Borrel: **Fred Broersen:** omdat mijn nieuwe praktijk aanstaande donderdag officieel wordt geopend. Vrijdag ontvangen wij relaties, zaterdag is er open huis.

In de afgelopen jaren nam de schuldenproblematiek flink toe. Steeds meer huishoudens hebben steeds hogere schulden. Inmiddels heeft een op de tien huishoudens al een dusdanig hoge schuld dat zij die zonder hulp van bijvoorbeeld de schuldhulpverlening niet zelfstandig kunnen oplossen. Op 1 juli trad de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening in werking. Uit hoofde van deze wet zijn gemeenten nu officieel verantwoordelijk geworden voor de uitvoering van de schuldhulpverlening. In de praktijk gaven de meeste gemeenten al jaren invulling aan schuldhulpverlening. De belangrijkste activiteit in dit kader is het treffen van een schuldregeling. Dit is een regeling waarbij de schuldenaar drie jaar lang moet rondkomen van een inkomen op of net onder het bijstandsniveau. De overige inkomsten gaan naar de schuldeisers. Na drie jaar is de schuldenaar schuldenvrij.

De effectiviteit van de schuldhulpverlening was in de afgelopen jaren beperkt. Gemiddeld kwam ongeveer een kwart van de schuldenaren die de afgelopen jaren om hulp vroeg dankzij een dergelijke schuldregeling ook uit de schulden. De vraag is waarom dat percentage zo laag is. Gemiddeld hebben mensen die om schuldhulpverlening vragen 30.000 euro schuld bij 16 crediteuren. Na afloop van een schuldregeling krijgen zij gemiddeld 80% van hun schuld kwijtgescholden. Wanneer het kwijtscheldingspercentage zo hoog is, mag verwacht worden dat huishoudens er alles aan doen om een schuldregeling vol te houden. Maar gezien het lage slagingspercentage is dat niet het geval. Het antwoord op de vraag waarom het slagingspercentage zo laag is, luidt dat schuldenproblematiek in hoge mate een gedragsvraagstuk is. Nieuwe onderzoeken van onder meer de Hogeschool Utrecht en het Nibud laten zien dat voor de meeste huishoudens met problematische schulden geldt dat zij niet alleen financiële problemen hebben maar ook in hun gedrag andere keuzen maken dan huishouden die niet in financiële problemen komen. Zo toonde het Nibud onder meer aan er geen directe relatie is tussen de hoogte van het inkomen en de kans op financiële problemen.

In een periode van bezuinigingen moeten gemeenten op zoek naar manieren om efficiënter te gaan werken. In het licht van het nieuwe inzicht dat we schuldenproblematiek in hoge mate als een gedragsvraagstuk moeten benaderen, kiezen gemeenten voor een nieuwe manier van werken. Niet langer proberen zij voor elke schuldenaar een schuldregeling te treffen (wasstraat). Daarvoor in de plaats gaan zij bij de aanmelding veel nadrukkelijker na of het in de rede ligt dat een schuldenaar met succes een traject schuldregeling gaat doorlopen. Alleen als dat op goede gronden verwacht mag worden, proberen zij nog een schuldregeling te treffen. Het is dus geen vanzelfsprekendheid meer dat de gemeente met de inzet van schuldhulpverlening probeert om iemand schuldenvrij te maken. Afhankelijk van de motivatie van een schuldenaar kan het ook zijn dat er -vooralsnog- alleen wordt ingezet op het voorkomen van bijvoorbeeld een uithuiszetting en/of afsluiting van de energie.

Bert Verhoeks: bij de Voedselbank proberen we aan de voor- en achterkant te werken. De achterkant vraagt zoveel energie dat we niet aan de voorkant toekomen. We werken met weerbaarheidstrainingen. De rem wordt gevormd door bureaucratische barrières.

Onno Draijer: rijk, provincies en gemeenten hebben ook schulden. Werkt jullie methode daar ook?

25 oktober: avondbijeenkomst

Jan Beenakker watermanagement

1 november: Annechien Snuif, beroepspraatje

8 november: lunch en, voor degenen die dat willen, daarna rondleiding bij de Hillegomse Houtgroep. De intekenlijst is vandaag rondgegaan.

15 november: clubzaken

3 januari: nieuwjaarsreceptie vanaf 18.00 bij Flora in Hillegom.